

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 110. Aloysii Legionensis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

dicaret: attamen ob nimium, quo huic Sæcul. XVI.
A.C. 1591.
Principi adhærebat, affectum fœderatis tantopere exosum sese reddebat, ut relicta Aula Lugdunum secederet, ubi iterum ob ingentem, qua pollebat, auctoritatem plurimos sibi accersebat æmulos, qui cives ad Regis obsequium ejus opera inclinari verebantur: quapropter Turnonium auffugere compellebatur, ac postea a supremo Societas Præposito Roman evocatus, mutato tamen præcepto Venetias, ac postea Bononiæ, demum vero Comum contendit, ubi & mortuus est, postquam plura dogmatica conscripserat opuscula.

§. CX.

Aloysii Legionensis obitus.

Erat Aloysius, seu Ludovicus Legio- Dupin. Bibl.
Sæcul. XVI.
part 4.
pag. 343.
nenfis ex Ordine Fratrum Eremi-
tarum sancti Augustini alumnus, qui
diu Salmanticæ sacras literas tradidit,
ac demum plures circa facrum Codicem
libros conscripsit, ex quibus pal-
mam ceteris præripit tractatus latinus
de *legitimo tempore utriusque agni typici*,
ac veri immolationis, ubi omnes difficul-
tates circa ultimam Domini nostri Cæ-
nam oppositas exacte discutit, ac pro-
pugnat, quod Christus Dominus legale
Pascha fecerit, agnumque ad noctem
feriæ quintæ, quæ erat juxta Judæos

N 4

ini-

Sæcul. XVI
A C. 1591

initium lunæ decimæ quartæ Mensis Nisan, cum suis Discipulis comedebat. Edebatur hic tractatus Salmanticæ anno post Christum natum millesimo quingentesimo octogesimo septimo: porro præter hunc librum Ludovicus Legionensis pariter elucubrabat explicationem Cantici Canticorum, neconon explanationem viginti septem psalmorum, ac tres libros de divinis Nomibus: insuper cantica canticorum hispanice reddidit, qua tamen versione sua hæresis suspicionem incurrebat, adeo ut carceri manciparetur, ubi etiam per quinque annos inclusus hærebat: tandem vero die vigesima tertia Augusti anno ætatis suæ sexagesimo quarto mortalitatem exuit.

§. CXI.

Henrici Gravii fatum.

*Thes. l. 100.
Myr. eleg.
Belg. p. 41.*

Denique Henricus Gravius celebris cuiusdam Typographi nomine Bartholomæi Filius primo eandem artem cum Patre suo profitebatur, celebremque sese reddebat: cum vero sese ad altiora natum crederet, postea Theologiæ studio sese impendit, tam amplius eruditionis profectu, ut in Lovaniensi Universitate per viginti annos Theologicas disciplinas traderet: inde autem a Sixto V. Romam vocabatur, ut

Biblio-